

har gjort noget Arbejde i Almenskolens Tjeneste —, at en Sanglærer staar i en ret løs Forbindelse med den højere Almenskole, da han kun har et ganske ringe Timetal, og man skal jo dog være en lille Smule forsigtig med at slette det Skel, der bør være mellem en pensionsberettiget og en ikke pensionsberettiget Stilling. Men dette er, som sagt, blot en almindelig Betragtning, der ikke betyder, at Sagen er præjudiceret.

Det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) talte om den for nylig udkomne Læseplan for Seminarierne og om Seminarieuddannelsen i det hele. Jeg skal om Læseplanen bemærke, at jeg ikke i og for sig vil forsvare den i et og alt, den er jo et Kompromis af Anskuelser hos flere forskellige Myndigheder, og den har derfor sine store Mangler; men det vilde ikke være naturligt kun at tage Hensyn til een Side ved Udarbejdelsen af en saadan Læseplan. Jeg ser, som sagt, godt, at den har sine Mangler, selv om der ogsaa er optaget visse Ting deri, som jeg anser for Fordele. I øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem i, at den nuværende Seminarieuddannelse er meget ringe og i allerhøjeste Grad trænger til Forbedring; derfor skal jeg ogsaa tage det ærede Medlems Henstilling om at ned sætte en Kommission om dette Spørgsmaal under velvillig Overvejelse. Jeg kan godt se, at den Forundervisning, der gives inden Optagelsesprøven, er ret uheldig; det vilde sikkert være meget bedre at udstrække Seminarieuddannelsen over en længere Aarrække end nu og saa komme bort fra den Undervisning, der gives inden Optagelsesprøven.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laur sen) rettede en Henvendelse til mig vedrørende Spørgsmaalet om Kvinders Optagelse paa Statsseminarier. Det ærede Medlem var misfornøjet med, at Kvinderne blev forfordelt i Sammenligning med Mænd. Det er et meget indviklet Spørgsmaal, og jeg skal derfor ikke trætte Tinget dermed, jeg skal kun i al Almindelighed udtale, at hvis man oprettede et saadant Seminarium for de Kvinder, der ikke kan naa at komme ind paa Statsseminariet, vilde straks alle de Mænd, for hvem dette heller ikke lykkes — og dem er der mange flere af —, melde sig med Anmodning om, at de maatte faa en lignende Understøttelse, og at der ogsaa for dem maatte blive oprettet flere Seminarier. Spørgsmaalet vilde altsaa rimeligvis udvide sig til et Spørgsmaal af ret stort øko-

nomisk Omfang, og jeg tror derfor ikke, der i Øjeblikket kan være Tale om at komme ind derpaa.

Efter at have omtalt disse mange forskellige Smaaspørgsmaal eller i alt Fald mindre Spørgsmaal skal jeg sige et Par Ord om en Sag, der i højere Grad har optaget Tingets Tid, nemlig Spørgsmaalet om Ungdomsskolen. Flere Talere har anket over, at Bevillingen i Aar ikke er udvidet til ogsaa at gælde de frivillige Forsøg, der kunde tænkes foretaget. Jeg maa fastholde, at Forudsætningen for Bevillingen i Fjor fra min Side og, saa vidt jeg forstod, ogsaa fra Flertallet af dette Tingets Medlemmers Side var, at man det første Aar skulde prøve, hvad Kommunerne vilde gøre. Men Kommunerne kan endnu ikke have anstillet dette Forsøg, det er netop ved at blive foretaget. Der er ganske vist kun enkelte Kommuner, som har henvendt sig til Kultusministeriet, men det ærede Medlem fra Højrup nævnedes dog forleden Dag ikke mindre end 4 Steder paa Lolland-Falster, hvor saadanne Forsøg er i Gang, og der er sikkert mange andre Steder i Landet, hvor Kommunerne vil prøve paa at oprette saadanne Ungdomsskoler. Paa de store Møder, Købstadforeningen og De samvirkende Sogne raadsforeninger afholder i dette Efteraar, vil Spørgsmaalet om Ungdomsskoler blive taget op til Forhandling, det er der ingen Tvivl om, og det forekommer mig derfor, man maa vente og se, hvorledes det gaar med det Forsøg, som var Forudsætningen for Bevillingen. Det er muligt, at vi ved tredje Behandling kan overse, hvorledes Prøven er faldet ud — det er jo først om Vinteren, en saadan Prøve kan blive gjort —, og vi kan da maaske forandre den foreslaaede Bevilling, det tør jeg ikke udtale mig om i Øjeblikket, men jeg maa, som sagt, være en Modstander af, at man gør det allerede nu.

Det ærede Medlem fra Højrup kom i Anledning af den her i Tinget meget omtalte Friskolesag i Møborg ind paa Spørgsmaalet om Religionsundervisningen i Folkeskolen i al Almindelighed. Det ærede Medlem udtalte derom, at efter at Kultusministeriet havde sendt en saa frisindet Skrivelse til Friskolen i Møborg, var det dog egentlig uretfærdigt, at ikke ogsaa Folkeskolen kom ind under de samme Regler. Man maatte lige saavel i Folkeskolen som i Friskolen kunne overlade det til Skolen, til Læreren, Bestyrelsen og Forældrene at bestemme, hvilke Midler der skal bruges ved Religionsundervisnin-